

NI UN MORT MÉS A L'ESTRET

Nieves García Benito
Asociación Pro-Derechos Humanos - Tarifa

Atenció! Això ja no es pot suportar més. Des del 22 de novembre del 2000 ja són gairebé 50 els morts a l'Estret. Que se sàpiga! La violació dels drets humans és diària, des del pas de l'Estret, amb "pastera" –que es pot evitar, si passen amb *ferris*– fins al maltractament físic i moral, vexatori, amb els marroquins. Si les màfies fan barbaritats, no posem el crit al cel: existeixen per la Llei d'Estrangeria. Són massa anys de tractaments inútils, morts en estranyes condicions, violació de tots els drets. I què? Res.

Les persones que des de fa temps denunciem aquesta situació, ens sentim impotents. Hi ha alguna sortida per aquests assassinats en massa? Si us plau, crideu ben fort. Això és un crim contra la humanitat. Si paguen a les màfies més de 200.000 ptes., per què no els permeten l'entrada amb *ferris*, amb aquests diners, com a turistes? Tal com ho fan altres emigrants. O, al poble africà, seguint la tradició, cal portar-lo en forma d'esclau, amb la selectivitat del viatge, com els antics negrers? Per favor, per favor...

El 2 de novembre del 89, van aparèixer 18 cadàvers a la platja de Los Lances de Tarifa. Des d'aleshores, l'Estret ha estat escenari d'un muntatge cruel i assassí que consisteix en la mort per naufragi d'una altíssima proporció d'africans i africanes que, bé sigui per raons polítiques o econòmiques, viatgen cap a Europa. La causa primera o última, segons com es miri, és que el pas de l'Estret, en lloc de fer-lo amb *ferris* com qualsevol ciutadà, el fan en unes fràgils barques d'uns 9 m d'eslora anomenades "pasteres", tot i que últimament arriben amb *zodiacs*. Si aprofundim més, podem observar que a cada *zodiac* hi van una mitjana de 55 persones, amb la qual cosa les possibilitats de naufragar, a part dels corrents, s'accentuen. Qualsevol persona que no conegués aquesta tragèdia es preguntaria el perquè de tanta mort inútil.

Totes i tots els qui estem aquí ho sabem. El Consolat espanyol no els concedeix el Visat per entrar pel pas de frontera. Apressats per la necessitat es posen en contacte amb les organitzacions que els proporcionen el pas de l'Estret i que, com que és clandestí, tenen unes taxes desorbitades: de 200.000 a 300.000 ptes. Des del 2 de nov. del 89, que se sàpiga, aquest viatge s'ha convertit en un negoci espectacular i, alhora, en una matança lenta i inexorable d'innocents. Des d'aquesta plataforma considerem *culpables* de tantes morts els governs dels països de la UE que van signar el Tractat de Schengen i l'espanyol que, amb la Llei d'Estrangeria, ratifica la negociació d'un Visat que evitaria la tragèdia. Des del lloc dels fets, i amb una profunda tristesa i impotència,

— Denunciem que l'arribada d'immigrants amb "pasteres" i *zodiacs* és una agressió contra el poble africà i contra les persones que vivim al Camp de Gibraltar: recollir cadàvers és quelcom quotidià per nosaltres, com una guerra emmascarada. Del 22 de nov. del 2000 al 5 de març del 2001, havien aparegut a les aigües de l'Estret 39 persones ofegades. I avui, 13 de maig, data fatídica, 5 morts més se sumen al genocidi dels pobres; ho dic malament, 6, hi havia una mare embarassada entre els morts. Si 45 persones en tres mesos no és un assassinat en massa que vingui algú i ens ho expliqui.

— *Denunciem* que el tracte que es dóna als immigrants és diferent dintre de tota l'absurditat: el subsaharià se'l "mig atén", el marroquí se'l retorna sense cap tipus d'atenció.

— *Denunciem* que a persones de bona voluntat, que veiem en l'emigrant un ésser humà, se'ns multi per donar ajuda humanitària.

— *Denunciem* que aquesta violència contra el poble africà es traspasa als menors, que tenen les mateixes condicions de pas que els seus pares.

— *Denunciem* que les organitzacions clandestines, anomenades màfies, apareguin a causa de la mateixa Llei d'Estrangeria que impedeix un pas normal de frontera.

Per tant, *exigim*:

— La immediata obertura de fronteres que evitaria tant els naufragis inútils com la proliferació d'organitzacions clandestines.

— El cessament del tracte diferent a la frontera de subsaharians i marroquins.

— La fi de les multes i coaccions a les persones que donen ajuda humanitària.

— L'atenció als menors amb el mateix tracte que es dóna als menors europeus.

— La derogació de l'actual Llei d'Estrangeria que evitaria màfies al pas de l'Estret i, per tant, el "robatori a mà armada" del qual són objecte els immigrants, així com els milers de morts inútils que confirmen la realitat d'un genocidi.

I, en un dia tan trist com avui, en què aquests morts pobres clamen justícia, nosaltres, ciutadanes i ciutadans solidaris, cridem amb total impotència:

Qui clama per aquests morts del Sud?

Qui reclama els seus cadàvers?

Qui explicarà a les seves mares com han mort els seus fills?

On són els culpables?

On s'amaguen els assassins?

En quin tribunal es jutjaran algun dia els culpables?

Un crit d'impotència sorgeix des d'aquesta Frontera. Aquí, mai ningú no dóna la cara.